

> Sterilizarea - o opțiune corectă

Dincolo de problema reducerii numărului excesiv de animale fără stăpân, subiect abordat și „to-cit” în atât de multe dezbateri, ne confruntăm cu încercări mai mult sau mai puțin reușite de „demolare” a folclorului canin, atât de des vehiculate în parcuri sau în alte locuri de întâlnire a proprietarilor de animale. Crescătorii cu experiență și cu multă „autoritate” în domeniu oferă gratuit sfaturi necunoscuților. În ciuda intențiilor pozitive, efectele respectării acestor sfaturi le constatăm noi, medicii veterinari, aproape zilnic, în clinică. Și, din nefericire, nu putem afirma că sunt efecte pozitive.

Una dintre cele mai vehiculate teorii, adânc înrădăcinată în mentalitatea deținătorilor de animale de companie - câini sau pisici - este aceea a sterilizării după un număr variabil de cicluri, sau după ce femela „fată o dată”. Răspunsul este invariabil: este mai bine așa! Nu am reușit să aflăm motive medicale stau la baza acestei justificări, așa cum nu am reușit să-mi dau seama pentru cine este mai bine: pentru pisica sau cățelușă ce-și va pierde puii (uneori imediat după fătare), sau pentru aceștia care, uneori, ajung pe străzi sau în condiții dubioase de habitat și îngrijire.

Responsabilitatea deținerii unui animal de companie trebuie privită pe termen lung. Acesta trebuie să treacă de perioada de primă imunizare, apoi are nevoie constant de vaccinare anuală și, evident, de deparazitările interne și externe făcute cu regularitate. Am stabilit și dieta, tratamentele cosmetice și toate celelalte sfaturi de bună întreținere. Zămbetul larg al proprietarilor de tinere animale care au urmat conștient sfaturile noastre se transformă totuși într-o ușoară îngrijorare, atunci când abordăm subiectul reproducerii. „Este ultimul

lucru la care ne-am gândit!” ne spun aceștia. De aceea consider că este necesară o discuție clară și deschisă vis-a-vis de acest subiect, încă din perioada de primă vaccinare. O informare corectă presupune și demolarea miturilor obezității post-sterilizare, a cancerului mamar, incontinenței urinare sau schimbării personalității animalului, el devenind pare-se, o legumă după această intervenție. Definitiv este vârsta practicării acestei intervenții, apoi regimul de mișcare și de hrănire după operație. În mod clar, frecvența obezității scade la câinii sterilizați la o vârstă mai mică de 5,5 luni, față de cei sterilizați între 5,5 și 12 luni. De asemenea, un procent de 27% din câinii sterilizați prezintă obezitate, iar greutatea câștigată după intervenție este tradusă prin creșterea procentului de grăsime.

Din păcate, factorii favorizanți ai acestei situații sunt reprezentați de menținerea unui regim alimentar bogat caloric, „împănăt” pe alocuri cu recompense, precum și sedentarismul. Fiecare din acești factori poate influența negativ greutatea unui animal nesterilizat, dar cu siguranță vor fi amplificați de statusul metabolic post-sterilizare.

În ceea ce privește problema tumorilor mamare, studiile medicale confirmă importanța sterilizării timpurii. La cățele, ovariectomia înainte de primul ciclu anulează practic riscul apariției acestora. Înainte de al doilea estru, riscul deja crește la 60% față de o femelă nesterilizată, apoi im-pregnarea hormonală a țesutului mamar este deja realizată, astfel încât o sterilizare ulterioară nu mai scade acest risc.

Incontinența urinară apare ca fenomen nedorit post-sterilizare, dar să nu uităm că, incidența acestei complicații crește odată cu înainta-

rea în vârstă a animalului în raport cu momentul intervenției.

De asemenea, sterilizarea efectuată în perioada pregenitală (prepubertar) oferă avantajul menținerii unui metabolism normal, tradus printr-o greutate adecvată, precum și prin păstrarea personalității individuale. Bineînțeles, atenția și stimularea permanentă din partea stăpânului sunt esențiale.

Piometrul reprezintă o stare patologică cu etiologie hormonală, mai frecvent întâlnită la cățelele și pisicile mature, nesterilizate, care nu au fătat de multe ori, precum și la cele care au fost tratate cu progestative sintetice în scop contraceptiv. Astfel, sterilizarea chiar și la vârste înaintate se justifică prin efectul profilactic și/sau curativ al acestei afecțiuni potențial letale.

Tratamentele hormonale pe bază de progestagene sintetice reprezintă, indiferent de vârstă, o indicație a ovariohisterectomiei. Ele reprezintă varianta nechirurgicală de sterilizare, fiind create, mai mult pentru confortul proprietarului, decât al animalului, generând frecvente complicații: piometrul sus-amintit, tumorile mamare, obezitate, diabet zaharat, etc.

În situația în care femela este până la al treilea ciclu, fără fătări sau tratamente hormonale ce vizează abolirea funcției ovariene în antecedente, metoda de sterilizare aleasă se rezumă la ovariectomie.

În ceea ce privește sterilizarea chirurgicală a masculilor, aceasta prezintă marea avantaj al îndepărtării riscului de apariție a patologiei prostatei, precum și a maladiilor cu transmitere sexuală (Tumora Veneriană Transmisibilă a carnivorelor - sarcoma Sticker, bruceloza, herpesvirus, etc.) Se știe că, după vârsta de

cinci ani, mai mult de 60% din câini manifestă un grad variabil de hiperplazie benignă de prostată (HBP), iar după vârsta de 10 ani, procentul se apropie de 100%. În cazul apariției HBP (constatăată prin mărirea în volum la tușeul rectal, precum și prin aspectul neomogen, uneori microchistic), proprietarului trebuie să i se explice că cea mai eficientă metodă de tratament rămâne castrarea. Post-orhidectomie, mărirea prostatei scade cu mai mult de 50% în trei săptămâni, și cu 70% peste nouă săptămâni.

Din punct de vedere comportamental, agresivitatea legată de prezența femelelor în estru va fi considerabil diminuată, prin scăderea producției de hormoni androgeni. Aceasta nu se traduce însă prin modificarea personalității, abilităților olfactive (la câinii de vânătoare), sau a celor de pază (întâlnim frecvent la stâne câini caștrați).

Castrarea motanilor este recomandabilă a fi făcută după atingerea pragului de maturitate corporală (aproximativ 10-12 luni). Acest lucru este necesar pentru a permite uretrei să atingă calibrul maxim, diminuând astfel riscurile legate de blocarea acesteia cu nisip, cilindrii hialini etc.

Așadar, există numeroase beneficii, atât de ordin medical, cât și pentru confortul proprietarilor, prin adoptarea acestor tehnici chirurgicale. Și, de ce nu, privind problema într-un sens mai larg, o putem considera ca fiind una dintre cele mai civilizate modalități de limitare a numărului crescând de animale nedorite, bătute, accidentate sau otrăvite.

Sursa: cazuistica din Cabinet Medical Veterinar Dr. Alexandru Diaconescu

Editorial

“Stopați gestațiile din adolescență, sterilizați timpuriu!”

Acesta este modul hilar în care o fundație pentru protecția pisicilor din Anglia a hotărât să promoveze sterilizarea.

Aceasta arată ce problemă acută au devenit pisoi și cățelei nedoriți.

Din punctul de vedere al mersului, noi suntem interesați de bunăstarea animalelor și este probabil momentul să ne alăturăm unei campanii de “înlăturare a gonadelor”.

Mai mult, contextul economic actual reprezintă încă un motiv pentru a limita populația de câini și pisici. Într-adevăr va fi mai ușor pentru proprietar să aibă grijă de un singur animal decât să fie nevoit să împartă resursele financiare limitate între mai multe animale. Sterilizarea, mai ales dacă se face timpuriu în viața animalului, va întări și prelungi legătura cu stăpânul.

Studiile au arătat că ciclul de viață al pisicilor sterilizate este dublu față de cel al omoloagelor nesterilizate.

Animalele sterilizate sunt adesea îngrijite mai bine, ceea ce înseamnă că este mai probabil ca proprietarul să consulte medicul veterinar în caz de probleme.

Întrucât și medicii veterinari sunt afectați de criza economică, creșterea numărului de vizite la cabinet va fi binevenită. Cu alte cuvinte sunt foarte multe beneficii dacă este promovată “croitoria”!

De ce să sterilizăm?

Sterilizarea masculilor și ovariohisterectomia sunt două dintre primele operații pe care le învață studenții la Medicină Veterinară din toată lumea și sunt probabil două dintre cele mai comune intervenții de mare chirurgie care se efectuează în cabinetele veterinare pentru animale de companie. Beneficiile efectuării precoce a acestei proceduri sunt indiscutabile, dar să convingi proprietarul că riscul și costul unei sterilizări profilactice sunt justificate nu este întotdeauna ușor. Prin urmare, în acest număr redescoperim motivele sterilizării pentru a vă ajuta să asigurați, atât dumneavoastră cât și restul personalului, o consiliere eficientă a clientului.

Ovariohisterectomia

Ovariohisterectomia, sau castrarea în limbaj popular, presupune ligaturarea venelor și arterelor ovariene și a celor din porțiunea distală a uterului și scoaterea în bloc a uterului, a trompelor lui Fallope și a ovarelor. Procedura este diferită de cea care se face la om, deoarece ovarele umane continuă să producă hormoni sexuali după înlăturarea uterului și prin urmare sunt lăsate intacte ori de câte ori este posibil, în timp ce la câini și pisici înlăturarea ovarelor este procedura standard.

Beneficii ale ovariohisterectomiei profilactice

Cele mai comune trei motive pentru efectuarea ovariohisterectomiei profilactice sunt prevenirea metelilor nedorite, a tumorilor mamare și a piometrului. Oricum există mai multe motive. Cățelele în călduri sunt deseori mai reactive decât ar fi în perioada anestrului iar aceasta poate conduce la încăierări între câinii din casă. Cățelele în estru pot fi motivul unor bătăi serioase între masculii nesterilizați din vecinătate. Probleme fizice mai rar întâlnite și asociate cu estrogenii incluzând prolapsul vaginal și nimfomania sunt de asemenea prevenite prin înlăturarea ovarelor, principala sursă de estrogeni din corp.

Legătura dintre tumorile mamare și hormonii reproductivi este probabil cel mai convingător motiv pentru recomandarea sterilizării cățelelor înainte de pubertate.

Majoritatea tumorilor mamare la câine sunt estrogen-dependente și proliferază mai bine când acest hormon este circulant în corp. Astfel, cățelele sterilizate înainte de primul ciclu estral au o probabilitate de numai 0,05% de a dezvolta carcinom mamar, indiferent de vârstă. Dacă

sunt sterilizate după primul ciclu estral riscul crește la 8%, în timp ce sterilizarea după două cicluri de călduri crește acest risc la 26%. Circa jumătate dintre tumorile mamare sunt maligne, aceasta reprezentând chiar un procent mai mare decât în cazul oamenilor. Reproducerea scade riscul, dar nu îl înlătură total, deci în afara situației în care cățeaua fată la fiecare al doilea sau al treilea ciclu de călduri, riscul este mai mare dacă este nesterilizată decât dacă este sterilizată.

Căinele a fost sterilizat.

Rainbow, înainte

- Sterilizat
- 10 luni
- 6 kg

Rainbow, după

- Sterilizat
- 10 luni
- 6 kg

Greutatea lui nu ar trebui să se schimbe. Dar hrana zilnică da.

SPECIAL PENTRU CĂINI STERILIZAȚI

NEUTERED

Royal Canin se mândrește cu primul program nutrițional conceput special pentru toți câinii sterilizați.

Urmați recomandarea medicului veterinar

Îngrijirea sănătății prin intermediul nutriției.

> NOUȚĂȚI

Contaminarea intrauterină... cu Ehrlichia canis

Ehrlichioza este o boală răspândită la nivel global, transmisă de căpușe (Rhipicephalus sanguineus), care este deseori fatală.

Bacteria vizează monocitele. Semnele clinice sunt variate și deseori inaparente: febră, slăbire, anorexie, edeme, anemie, epistaxis, trombocitopenie și pancitopenie.

În Filipine boala este foarte frecventă. Perioada de incubație este între 7 și 12 zile, dar mulți câini au evoluție subclinică timp de 40 până la 120

zile. Este importantă diagnosticarea precoce. Sunt disponibile mai multe variante: ELISA (Immunocomb™), identificarea morulei în preparate proaspete sau, mai recent, PCR.

Opțiunea terapeutică rămâne doxiciclina (10 mg per kg o dată pe zi sau 5 mg per kg de două ori pe zi).

Este necesară tratarea tuturor câinilor din casă,

iar cel mai bun mod de abordare a acestei boli este prevenirea mușcăturilor de căpușe. În timpul conferinței sale, Doctor Enrique Carlos a vorbit despre cazuri fatale de ehrlichioză la căței în vârstă de numai două zile. Puii fătati prin cezariană au prezentat semne clinice evidente ale bolii (epistaxis, hemoragie intraperitoneală), care a fost confirmată serologic.

Carlos ET - Update on Ehrlichia canis infection. 76th PVMA Annual Convention and Scientific Conference, Davao - Philippines, February 2009.
Pentru informații suplimentare: Shaw S & Day M - Arthropod-borne infectious diseases of the dog and cat, Manson Publishing 2005: 120-133. (www.mansonpublishing.com)

Ovariohisterecctomia este o intervenție de mare chirurgie, și chiar dacă reprezintă o rutină, aceasta comportă riscuri la anestezie ca orice operație. În plus, sunt numai trei efecte secundare ale ovariohisterecctomiei. Primul dintre acestea vizează numai cățelele cărora li se face operația timpuriu, în perioada de creștere rapidă, la vârstă între 6 săptămâni și 4 luni. În acest moment toate organele și țesuturile din organism au o creștere rapidă, iar înlăturarea ovarelor poate conduce la hipoplazie vaginală.

Aceasta poate determina arsuri provocate de urină în zona perineală și ulterior dermatită. Se bănuiește că această situație se datorează faptului că hormonii sexuali sunt necesari în timpul primei perioade de creștere pentru o dezvoltare normală a tractusului genitorinar.

Riscul hipoplaziei vaginale este practic eliminat dacă sterilizarea se face după vârsta de 5 luni. Cel mai comun risc post sterilizare este creșterea în greutate, ca urmare a încetării metabolismului căței. Acesta este un risc real, dar este foarte ușor de controlat de proprietar.

Administrând o dietă având conținut proteic și energetic scăzut și menținând un nivel constant de mișcare se poate limita riscul de creștere în greutate.

Incontinența urinară este ultimul dintre efectele secundare comune care apar post sterilizare la câini, un procent între 10% și 50% dintre aceștia prezentând o diminuare a fermității sfincterului vezical și ulterior scurgeri de urină. Câinii peste 20 kg sunt mai expuși la acest risc, iar cățelele nesterilizate au de asemenea riscul să se confrunte cu această problemă la sfârșitul vieții reproductive.

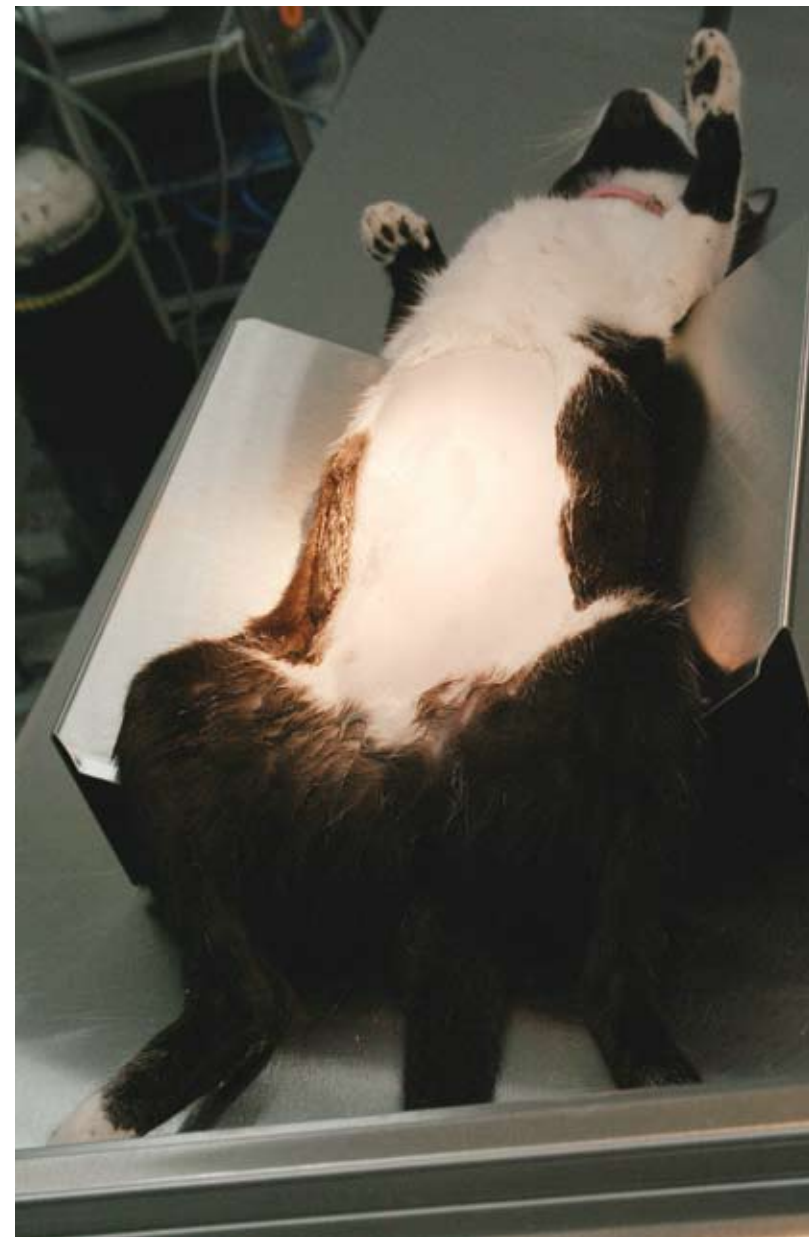
Tratamentul nu este întotdeauna necesar, dar pentru cazurile mai grave administrarea orală de antagoniști ai re-

ceptorilor α -2 sau de estrogeni din plan- te poate controla simptomele.

Pisicile sunt ușor diferite de câini; dar principiile generale rămân aceleași. Sterilizarea timpurie a puilor de pisică poate avea urmări ca subdezvoltarea tractusului urinar, dar această problemă este mai puțin comună decât la câini. Pisicile sunt mai puțin predispuse să dezvolte incontinență urinară post sterilizare. Se crede că aceste două riscuri sunt mai scăzute în cazul pisicilor ca urmare a taliei lor mai mici. Pisicile vor lua în greutate post sterilizare asemenea câinilor, dar din fericire, o dietă având conținut proteic crescut este la fel de eficientă pentru prevenirea creșterii în greutate ca în cazul câinilor. O diferență notabilă între câini și pisici apare în incidența tumorilor mamare. Per total, pisicile sunt mai puțin predispuse la dezvoltarea acestor formațiuni, dar atunci când acestea totuși apar, 80% dintre ele sunt maligne. Fătarea nu are nici o influență asupra tumorilor mamare, deci o femelă de reproducție prezintă risc la fel de mare ca un animal care nu a fost dat la montă niciodată. În cazul siamezelor riscul este de două ori mai mare decât în cazul oricărei alte rase. Din fericire, sterilizarea poate preveni cancerul. Pisicile care sunt sterilizate înainte de vârsta de 6 luni prezintă un risc de cancer redus cu 91%, iar cele sterilizate înainte de vârsta de 1 an prezintă un risc redus cu 85% față de cele nesterilizate.

Dacă nu sunt sterilizate, 7 cățele din 10 vor dezvolta piometru. © UMES

Sterilizarea este o procedură de rutină, dar acest fapt nu înseamnă că asepsia și managementul durerii pot fi trecute cu vederea. © Dethioux

Sterilizarea masculilor

Sterilizarea masculilor se face la câini și pisici în principal din motive de natură comportamentală, întrucât câinii nesterilizați și cotoii au simțul teritoriului mai dezvoltat și este mai probabil să se încaiere din cauza femelelor în călduri decât cei sterilizați. Sterilizarea masculilor este o procedură mai puțin invazivă decât ovariohisterecctomia întrucât se face fără a pătrunde în cavitatea abdominală. Riscul complicațiilor la anestezie totuși există, precum și alte dezavantaje. Principalul risc al sterilizării masculilor la câini și pisici este probabilitatea crescută de a crește în greutate, datorită unei scăderi a activității metabolice. Dacă nu este supravegheată, obezitatea poate predispuce multe animale de companie la alte riscuri pentru sănătate, cum ar fi cancerul, diabetul zaharat, probleme articulare și ale tractusului urinar inferior. Este importantă înștiințarea proprietarilor despre potențialul risc de creștere în greutate și susținerea acestora pentru menținerea greutății animalului lor după operație cu o dietă potrivită. Dacă se face acest lucru, beneficiile sterilizării devansează cu mult riscurile acestei operații.

➤ **Principalul mit legat de sterilizarea masculilor: sterilizarea reduce încrederea în sine**

Sterilizarea masculilor este folo- sitoare pentru tratamentul unor

probleme comportamentale legate de agresivitate și aceasta le-a dat proprietarilor impresia falsă cum că aceasta elimină toată agresivitatea și, extrapolând, că reduce încrederea în sine a animalului.

De fapt, singurul tip de agresivitate care s-a redus semnificativ numai prin sterilizare este agresivitatea teritorială, care se poate manifesta prin marcarea teritoriului sau bătaia cu alte animale, cunoscute sau necunoscute, sau chiar mușcatul oamenilor, dar numai în contextul apărării teritoriului animalului. În toate celelalte cazuri de agresivitate, testosteronul acționează numai prin amplificarea reacțiilor câinilor. De exemplu, dacă un câine prezintă agresivitate alimentară și mușcă atunci când copiii se apropie de castronul lui, sterilizarea nu va elimina acest comportament, dar (în cel mai bun caz) va crește intervalul de timp în care câinele va tolera prezența copilului lângă castronul său. Testosteronul amplifică toate trăsăturile comportamentale pre- existente, inclusiv frica și agresivitatea datorată acesteia. Sterilizarea masculilor se recomandă deseori ca adjuvant în terapia comportamentală, deoarece scade reactivitatea globală a câinelui, dar nu ca urmare a scăderii agresivității în sine. Cu alte cuvinte, sterilizarea unui câine extrem de sperios este probabil să fie la fel de eficientă ca sterilizarea unui mascul cu agresivitate alimentară. Situația este similară în cazul pisicilor, dacă sterilizarea masculilor se face din rațiuni comportamentale.

Concluzie unde suntem?

Sterilizarea profilactică are beneficii medicale pentru femele și beneficii comportamentale importante pentru masculii atât în cazul câinilor cât și al pisicilor, dar eliminarea din organism a hormonilor sexuali are unele efecte negative. Ca urmare, majoritatea medicilor veterinari evaluează individual pacienții înainte de a recomanda sterilizarea. În Europa, aproximativ 25% dintre câini și 50% dintre cățele sunt sterilizați. În țări ca Africa de Sud și Australia, unde este mai probabil ca pisicile să aibă acces afară, marea majoritatea a pisicilor de companie (în jur de 90%) sunt sterilizate pentru a preveni vagabondajul și monetele nedorite, în timp ce în țările unde pisicile sunt ținute în general în casă valorile sunt puțin mai scăzute, predominând sterilizarea co- toilor pentru a preveni marcarea terito- riului cu urină.

Cifrele arată că, per total, ar trebui sterilizați mai mulți câini și pisici decât în prezent.

Dacă proprietarii se opun intervenției îi putem ajuta să înțeleagă necesitatea prin evidențierea unor beneficii adevărate, plasând riscurile pe fundal și eliminând miturile pe care le cred mulți proprietari despre sterilizarea profilactică.

MDV

Asociațiile pentru protecția animalelor folosesc deseori umorul pentru promovarea sterilizărilor © Dethioux

BIBLIOGRAFIE:

1. McCarthy A et al. « Canine Mammary Carcinoma » Online resources of the Department of Pathology, University of Georgia College of Veterinary Medicine.
2. Becerkilsoy HB et al. "Effectiveness of different pharmacological approaches on post-ovariohysterectomy urinary incontinence in the bitch" Ankara Üniv VetFak Derg, 52, 157-160, 2005
3. Overlay B et al. "Association between ovariohysterectomy and feline mammary carcinoma" Journal of Veterinary Internal Medicine, 19:4 560 – 563, 2005
4. Overall KL, "Clinical Behavioural Medicine for Small Animals" K Mosby, St Louis, 1997

> REVISTA PRESEI INTERNAȚIONALE

Terapia cu larve

Această tehnică de mult uitată este acum din nou la modă.

Riscul infectării cu stafilococ auriu meticilino rezistent stimulează cercetările pentru a găsi noi metode pentru managementul plăgilor care nu se vindecă.

Rezultatele din medicina umană sunt spectaculoase, iar în cazul animalelor nu trebuie depășită bari- era psihologică de a avea viermi vii care consumă țesutul mort.

Acest tratament are indicații multiple: arsuri în fază acută, ulcere cutanate și alte leziuni necrotice unde tratamentul de obicei eșuează.

Larvele (Lucilla sericata) nu sunt direct pe plagă, ele sunt încorporate într-o bază specială (fulgi de spumă poliuretanică). Aceasta le face ușor de înlăturat odată ce ciclul insectelor este complet (trei zile).

Odată plasate la fața locului, larvele au un efect anti-bacterian, asigură irigație naturală și favorizează vindecarea (a fost demonstrată stimularea creșterii fibroblastelor in vitro). FD

➤ Mai multe informații puteți găsi la adresa: www.zoobiotic.co.uk.

Diabetul felin: nu învinuiți crochetele!

Este bine cunoscut printre practicienii din toată lumea că diabetul zaharat la pisici. O echipă de la mai răspândit. Mai multe studii au încercat evalu- area factorilor de risc.

Există predispoziții de rasă, iar un studiu australian recent a concluzionat că există o prevalență mai mare la pisicile din rasa Burmeză (Lederer, 2009).

Unii autori au acuzat hrana uscată ca favorizând apariția diabetului zaharat la pisici. O echipă de la universitatea din Utrecht, Olanda, a cercetat epi- demologia acestei boli.

Au concluzionat că nivelul energetic din hrana uscată nu a fost un factor de risc pentru diabetul de tip II.

Totuși, viața urbană a dus la o limitare a activității fizice, care este principala cauză a acestei afecțiuni. (Slingerland, 2009). FD

➤ Lederer R - Frequency of feline dia- betes mellitus and breed predispo- sition indomestic cats in Australia. Veterinary Journal. 2009; 179 (2): 254-258. Slingerland LJ - Indoor confinement and physical inacti- vity, rather than the proportion of dry food are risk factors in the develop- ment of feline to dia-betes mellitus. Veterinary Journal 2009; 179 (2): 247-253.

Obezitatea este principalul factor predispozant pentru diabetul zaharat.

O problemă din ce în ce mai frecventă

Obstrucția ureterală felină: Aceasta a fost tema conferinței doctorului Larry Cowgill de la UC Davis University în Japonia în martie 2009.

Această afecțiune devine cauză principală a insuficienței renale acute la pisici.

Studiile au arătat o creștere marcantă a frecvenței odată cu schimbarea secolului.

Orice practician care se confruntă cu insuficiența renală acută trebuie să aibă în vedere în diagnos- ticul diferențial.

Radiografia, ecografia și chiar CT vor confirma primele semne clinice cum sunt uremia bruscă și severă, voma, anorexia, anuria, durerea abdominală și deshidratarea.

Deseori rinichii vor apărea fermi la palpație și cu dimensiuni variate, ceea ce a condus la denumirea "Boala rinichiului mare sau a rinichiului mic".

Tratamentul urmărește stabilizarea pisicii pentru a permite trecerea urolitei.

Atunci când este posibilă, dializa este opțiunea ideală pentru obținerea acestui rezultat. Această tehnică necesită un aparat pentru dializă și o echipă pregătită în acest sens.

Înlăturarea urolitei ureterale necesită chirurghi de top. Complicațiile chirurgicale sunt frecvente și în general grave.

Abordarea dietetică este cel mai bun mod pentru prevenirea recidivelor.

Dietele specifice au ca scop diluarea urinei și stimularea diurezei, pentru a se realiza un efect de spălare.

Mai multe informații se pot găsi pe website-ul San Diego.

➤ <http://www.vetmed.ucdavis.edu>